

hed fri, hvis Revisionsarbeidet skulde komme i Uorden paa Grund af manglende Kræfter, anbefale at vedtage Loven, der kun gaaer ud paa Ansættelse af to Hovedrevisorer, og som inden søie Tid vil blive undergivet en Revision af Rigsdagen.

Ordføreren: Det er anført af den ærede Indenrigsminister, saavel som af Mindretallet, at der ikke kan bygges Noget paa den Forudsætning, hvorfra Regjeringen og Rigsdagen ere gaaede ud med. Hensyn til Sammenbragningen af hele Revisionen, da der ikke staaer Noget derom i Loven. Jeg maa ligefrem paany gjøre gjældende, at det var en almindelig Forudsætning for den hele Lov fra Regjeringens saagodtsom fra Rigsdagens Side, og det fandt sin Udtalelse igjennem Udvalgets Forhandlinger i tre Sitioner, og her i Thinget fremkom der ikke et Ord, der gik derimod, at man holdt paa, at det Forslag, der foreslaae angaaende Revisionen, var bygget paa den nævnte Forudsætning. Det er Noget, der paa ingen Maade lader sig benægte ved at holde sig til, at det ikke staaer i Loven. Commissionens Betænkning i saa Henseende er aldeles klar og tydelig, og jeg skal anføre et Punkt deri, som yderligere bestyrker min Mening, skjøndt jeg ikke troer, det er overordentlig nødvendigt. Det hedder i Betænkningen, at nogle af Commissionens Medlemmer havde meent, at Revisionen for Sorø Academi, det lærde Skolevæsen og Universitetet skulde forblive særlig under Kirke- og Underviisningsministeriet; men saa søie disse Medlemmer til: imod at Udgifterne i Anledning af samme, ligesom hidtil, bestrides af de nævnte Stiftelses Conto; de sagde altsaa: Skulle disse Regnskaber vedblive at høre under Underviisningsministeriet og ikke indbrages under det almindelige Revisionscontoir, saa kan det kun skee imod, at disse Anstalter vedblive at udrede Udgifterne dertil, og da Rigsdagen fandt det ønskeligt at foreslaae, at dette Revisionscontoir ogsaa blev indbraget under Revisionsdepartementet, saa sagde den ogsaa: imod at Staten udreder Omkostningerne derved; dette viser tydeligt, at det var en almindelig Forestilling, at det ene fulgte med det andet. Jeg er overbevist om, at dette

er udtalt i Betænkningen, der i sin Tid tilsligemed Lovforslaget er omdeelt til samtlige Medlemmer i Rigsdagen, og Enhver, der vil læse denne Betænknings Side 14 og 15, vil see, at det er aldeles utvivlsomt, at den hele Reduction var bygget derpaa. Det ærede Mindretal hittede, at det ingenlunde er uden Betydning, hvem man sætter i Spidsen for et saadant Revisionsdepartement; dertil vil jeg sige, at denne Bemærkning da i alt Fald kun kunde føre til, at man opførte Gagen for Chefen for Revisionsdepartementet til 4000 Rd.; det er hele Forskjellen. Efter hvad der staaer i Loven, vil hans Gage blive omtrent 3500 Rd. — i Lovudkastet var der foreslaaet 4000 Rd. — og den Indvending, det ærede Mindretal gjør, vil altsaa fjernes ved, at man forøger Revisionsdepartementschefens Gage med 500 Rd.; men jeg troer, at han ligesuldt gjør sit Arbejde og Alt, hvad han kan, hvad enten han lønnes med 3,500 Rd. eller med 4000 Rd. Efter Loven kan Gagen gaae op til 3,200 Rd., men dertil kommer Sædberegningen, som jeg antager vil have til Følge, at Gagen kan løbe op til 3,500 Rd. Den i Lovudkastet foreslaaede Gage var bestemt til 4000 Rd., og som bekendt faae Gager paa 4000 Rd. intet Sædtillæg, saa hele Forskjellen vilde være c. 500 Rd. Den ærede Rigsdagsmand vil heller ikke lade gjælde, at disse 2000 Rd. kunne erstatte Savnet af en Committeret; men jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan indsee, hvorfor det ikke skulde være Tilfældet. Den Committeredes Gage var ansat til 2400 Rd.; men jeg vil antage, at Ministeriet meget vel kan faae en Mand, der er fuldkommen stillet til at være Committeret, til at gaae ind paa at modtage disse 2000 Rd., for at udføre de Forretninger, som det var paatrængt at give en Committeret. Ministeriet har jo nu disse 2000 Rd., som Assistancessum istedetfor Gage til en Committeret, og kan derfor lønne en Mand, som det gjerne kan kalde Committeret; det gjør saaledes ikke nogen Forskjel. Her er talt om, at disse Assistancessummer kun kunne bruges til dermed at lønne unge Mennesker; men det kan jeg slet ikke erkjende; thi der er vistnok mange ældre og i Forretninger veløvede Mænd, der med Fornøielse vilde indtræde og lønnes gennem Assi-